

Phẩm 4: LUÂN-ĐỀ-ĐÀ (Tịnh Trừ - 17 bài kệ)

Xưa con đi đến chùa
Thấy đất chùa không sạch
Bèn cầm lấy chổi quét
Dọn sạch các rác dơ
Xong thấy chùa thanh tịnh
Trong lòng rất sướng vui
Nguyện lòng không trần cấu
Trong sạch như chùa này.
Bởi nhờ công đức ấy
Bất cứ sinh ở đâu
Sắc mặt luôn hòa ái
Đoan chánh không ai bằng.
Con nhờ dư phước đó
Ở thân mạng sau cùng
Được cha mẹ yêu quý
Đặt tên là Tịnh Trừ.
Con ở trong thân tộc
Lúc sống cũng trong lành
Mọi người đều kính yêu
Ngắm mãi không nhàm chán,
Nhờ gặp Đấng Chánh Giác
Bậc Đạo Sư tối thượng
Nên thành A-la-hán
Thanh lương mà diệt độ.
Chính nhờ chí nguyện ấy
Khiến lòng con vắng lặng
Chứng La-hán vô cấu
Hành nghiệp đều vô lậu.
Giả sử quét dọn hết
Khiến thế gian sạch trong
Không bằng lìa dục ái
Quét dọn chỗ kinh hành,
Như quét sạch thiên hạ
Và nơi đi kinh hành
Không bằng tại tinh xá
Một tấc đất quét sạch;
Giả như quét dọn sạch
Tinh xá khắp thế gian
Không bằng tại Phật đường
Quét sạch một tấc đất
Tự thân đã tạo phước
Nhờ đó biết diệu kỳ.
Ngay khi quét nền chùa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trong lòng rất hân hoan
Theo đó nên biết rõ
Đức của Phật cao thâm
Nên cúng thờ chùa Phật
Được vô lượng phước đức.
Nay con tự nhớ lại
Việc thiện xưa đã làm
Quả ấy đến viên thành
Thật khả ý, an lạc
Cho nên với chùa Phật
Tịnh tâm vui hiến cúng.
Nhân giả đó đệ nhất
Phước điền không ai bằng
Quá khứ hay cúng dường
Nay an ổn vô lượng
Phá trừ sạch hoàn toàn
Dâm, nộ, si, ngã mạn
Lòng lặng không hỷ lạc
Được phước đức đâu ít
Theo Như Lai Chánh Giác
Và các đệ tử Phật.
Luân-đề-đà như thế
Ở trước chúng Tỳ-kheo
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói nhân đời trước.*

M